

Ale i další námitka, že placení sporné přírážky jest možno požadovati pouze za dobu po doručení výměru ze 16. září 1921, nikoliv však za dobu od 4. září 1921 až do dne doručení, jest vzhledem k tomu, co bylo uvedeno, bezdůvodnou. V tomto směru mohou býti rozhodnými jediné ustanovení smluvní, to jest tedy v daném případě znění cit. přípisu okr. obilního úřadu ze 16. září 1921, v němž se však výslovně uvádí, že rozdělovny jsou povinny odváděti za každý q přiděleného zboží 2 K k úhradě režie spojené s obstaráváním distribuční agendy, t. j. tedy za každý q zboží přiděleného během zásobovací periody počínající 4. zářím 1921. V rámci těchto smluvních ustanovení postrádá pak i další námitka, že jest dávka vzhledem k cenám smluveným v předchozí anketě i materielně neodůvodněna a že nebyla stěžující si firmou pojata do kalkulace, jakékoliv právní relevance. — —

Č. 4746.

Obecní samospráva: O rozvrhu příspěvku podle § 27. ob. fin. novely.

(Nález ze dne 28. května 1925 č. 10.764).

V ě c: Vítkovické horní a hutní těžířstvo v M. O. (adv. Dr. Ludv. Brixel z Mor. Ostravy) proti zemské správní komisi v Opavě (zem. rada Rud. Latzina, za zúčast. obec S. O. adv. Dr. Rud. Šmolka z Mor. Ostravy) o příspěvek velkého podniku podle § 27 ob. fin. novely.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Výměrem měst. představenstva ve S. z 24. března 1923 bylo st-li sděleno, že z celkové částky 566.000 K, kterou se st-li spolu se třemi ostatními velkými závody zavázal zaplatiti obci na r. 1923 jako zvláštní příspěvek podle § 27 zák. č. 329/1921, připadá na st-le částka 113.351 K.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání st-lovo, podané proti tomuto rozvrhu, zamítnuto a rozvrh žal. úřadem schválen.

Stížnost vytýká, že obec při rozvržení úhrnné částky smluvené pro všechny 4 podniky společně nezachovala se podle předpisu § 27 ob. fin. nov., nepřihlížela totiž podle zákona také k přírážkám podniky placeným, nýbrž rovnhla úhrnnou částku na jednotlivé podniky pouze podle počtu zaměstnanců, takže st-li byl předepsán vyšší příspěvek, než podle správného výpočtu provedeného podle § 27 na něho měl připadnouti.

Obec rozvrhujíc příspěvek v úhrnné cifře smluvené na jednotlivé podniky podle počtu zaměstnanců, měla za to, že jest příslušna k provedení takového rozvrhu, a žal. úřad, který tento rozvrh potvrdil, vycházel ze stejného stanoviska.

Podle písemné dohody uzavřené dne 9. března 1923, stranami podepsané, jejíž opis jest ve spisech obsažen, prohlásili zástupci 4 velkých podniků, t. j. Severní dráhy Ferdinandovy, Báňské horní a hutní společnosti, Vítkovického horního a hutního těžářstva a Wilczkových dolů, že souhlasí s ustanovením příspěvku úhrnnou částkou 566.000 K a že

tuto částku zaplatí. Podle tohoto znění dohody, jak se podává z uvedeného opisu, zavázaly se tedy naznačené 4 podniky prostě proti obci, že jí zaplatí částku 566.000 K jakožto zvláštní příspěvek ve smyslu § 27 ob. fin. nov. Ujednání o tom, má-li se provést repartice na jednotlivé zúčastněné podniky, podle jakého klíče rozdělovacího má se repartice tato provést, a kdo jí má provést, v písemné dohodě obsaženo není. Nebylo-li ujednání takové učiněno, slušelo by vykládati dohodu tuto podle jejího znění ve spojení s ustanovením § 888 o. z. o. v ten smysl, že se velké závody zavázaly, částku tu zaplatiti stejným dílem, ponechavše efektivní rozvrh svému soukromému vypořádání. Pak by ovšem připadla na st-le $\frac{1}{4}$, tedy částka 141.500 K. Požaduje-li obec od něho pouze 113.351 K, nemohl by se tím st-l cítiti zkráceným ve svých právech.

Vystihlo-li uvedené písemné znění dohody skutečně plný její obsah, pak by ovšem částka na st-le připadající přímo vyplývala z této dohody a nebylo by pro nějaké rozvrhování příspěvku obcí vůbec žádného místa.

Podle obsahu spisů není však jisto, zdali vedle smlouvy písemné nebylo ústně jednáno, že obec provede sama rozvrh buď podle zákona nebo podle zvlášť ujednaného klíče. Neboť z uvedeného opisu dohody ve spisech žalovaného je patrné, že původně bylo do písemného vyhotovení dohody pojata ustanovení, že celkový příspěvek ve výši 566.000 K rozvrhne obec na jednotlivé podniky podle prov. nař. č. 143/1922 na základě počtu zaměstnanců a posledních definitivních předpisů daňových. Podle zprávy obce byl však tento odstavec škrtnut za souhlasu zástupců závodů. Podle protokolu z 23. března 1923 sdělil pak ve schůzi městské správní komise tohoto dne odbývané referent, že bylo s podniky ujednáno, že úhrnný příspěvek v částce 566.000 K bude obcí rozdělen na jednotlivé závody prozatímně na podkladě dosud známých definitivních předpisů daně výdělkové, načež interesenti sami mezi sebou provedou definitivní rozdělení, až bude znám definitivní předpis daňový na rok 1922.

Stalo-li se skutečně vedle dohody písemné takové ujednání, což patrně žal. úřad předpokládal, pak slušelo by za to míti, že obec byla povolána provést repartici smluvené úhrnné částky na jednotlivé podniky a rozvrhnouti tuto částku na tyto podniky podle zásad ujednaných. Ježto však není dostatečně zjištěno, který byl skutečný obsah dohody, není vůbec jisto, zdali obec byla příslušna repartici provést a podle jakých zásad. Nebylo také možno posouditi, zdali nař. rozhodnutí se řídilo touto případnou ústní dohodou, která by ovšem byla v prvé řadě rozhodnou.

Žal. úřad neměl však před sebou žádného zjištění o existenci, pokud se týče obsahu případné dohody ústní dohodu písemnou doplňující, pro kteroužto neúplnost skutkové podstaty nebylo možno zákonnost nař. rozhodnutí posouditi, i bylo je proto zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 4747.

O b e c n í s a m o s p r á v a: * Ustanovení prováděcího nařízení ze dne 27. dubna 1922 č. 143 Sb. k § 27 zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. odporuje zákonu, pokud stanoví, že společný příspěvek podle § 27 ob.